

Cartea lui Daniel - Numărul o sută nouăzeci și doi

Dezvăluirea istoriei ascunse: corelații profetice din Daniel 11 și pecetluirea celor 144.000

Jeff Pippenger
2024-04-22

Luăm în considerare „istoria ascunsă” a versetului patruzeci din capitolul unsprezece al cărții Daniel, când acesta își încetează mărturia scrisă la vremea sfârșitului, în 1989, până la legea duminicală din versetul patruzeci și unu. Istoria ascunsă reprezintă structura pe care sunt aliniată toate liniile profetice ale zilelor de pe urmă, căci pecetluirea celor o sută patruzeci și patru de mii are loc în cadrul acelei istorii ascunse. Acea istorie este cadrul în care are loc testul asociat formării chipului fiarei. Prin urmare, este istoria în care visul ascuns al lui Nebucadnețar despre chipul fiarelor este despecetluit. Acea istorie ascunsă este locul în care istoria ascunsă din primul mandat al lui Donald Trump se încheie în versetul doi din capitolul unsprezece al cărții Daniel, până la care se aliniază versetul trei. Acea istorie ascunsă este porțiunea din profeția lui Daniel care se referă la zilele de pe urmă și ea este Descoperirea lui Isus Hristos care este despecetluită chiar înainte ca timpul de har să se închidă la legea duminicală. Toate aceste linii ale adevărului sunt reprezentate prin înlăturarea celei de-a șaptea și ultimei peceți.

Versetele zece până la cincisprezece din Daniel unsprezece trebuie aliniată cu acea istorie ascunsă, iar ultimele trei dintre acele versete prezintă trei linii profetice. Ele indică momentul când papalitatea pătrunde din nou în istorie, așa cum a făcut-o în anul 200 î.Hr., când Roma păgână a intrat pentru prima dată în istoria profetică reprezentată în Daniel, capitolul unsprezece, versetul paisprezece. Acel verset și împlinirea lui în istoria Romei păgâne au statornicit vedenia, căci Roma păgână era simbolul puterii care s-a înălțat pe sine, a jefuit poporul lui Dumnezeu și apoi a căzut. Protestantismul apostat a aplicat versetul lui Antioh Epifanes, dar milleritiții l-au aplicat Romei păgâne, identificând versetul drept un adevăr de încercare în istoria millerită. Astăzi, teologii adventismului laodicean modern învață din nou că este vorba de Antioh Epifanes, așadar este din nou un adevăr de încercare.

Nu este doar un adevăr de încercare, ci versetul și împlinirea lui în anul 200 î.Hr. identifică momentul în care desfrânată din Tir (Roma modernă) începe să-și cânte cântările ei satanice și indică intrarea papalității în istoria zilelor de pe urmă și, prin urmare, constituie principalul adevăr de încercare al zilelor de pe urmă, care se armonizează cu adevărul de încercare reprezentat de dezbateră din istoria milerită.

Cele trei versete reprezintă, de asemenea, succesiunea cornului republican al fiarei care se ridică din pământ și identifică pașii profetici ai lui Donald Trump pe măsură ce intră în al doilea său mandat, ca al optulea președinte, care este dintre cei șapte președinți, într-o linie de președinți care a început cu Ronald Reagan la timpul sfârșitului, în 1989. După Bătălia de la Rafia din versetul

doisprezece, „Antioh” înăbușă mai întâi o rebeliune din interiorul Statelor Unite, apoi se pregătește pentru un război împotriva globalismului, reprezentat de Egipt în Bătălia de la Panium. Trump câștigă acel război, dar războiul declanșează Al Treilea Război Mondial (Actium). Aceste activități au fost prefigurate de Antioh al III-lea cel Mare, care fusese înfrânt de Egipt la Bătălia de la Rafia, dar avea să riposteze victorios la Bătălia de la Panium.

În versetul treisprezece, „după un număr de ani”, Antioh cel Mare, după cum afirmă Uriah Smith, „Antioh, după ce a înăbușit rebeliunea din regatul său și a readus și a așezat părțile răsăritene în ascultare, era liber pentru orice întreprindere când tânărul Epifanes a urcat pe tronul Egiptului; și, socotind că acesta era un prilej prea bun pentru lărgirea stăpânirii sale ca să-l lase să-i scape, a ridicat o oaste imensă «mai mare decât cea dintâi»”. Trump va înăbuși mai întâi o rebeliune în regatul său și apoi va pregăti o armată mai mare decât cea pe care a avut-o când a fost înfrânt anterior. Trump a fost înfrânt în 2020, în împlinirea capitolului unsprezece din Apocalipsă, când fiara ateismului, reprezentând globalismul la scară mondială, și globaliștii ambelor partide, Democrat și Republican, au furat alegerile, și, ca principala armată prin interpuși a desfrânatei din Tir, aceasta va fi de asemenea o înfrângere când Putin va fi victorios asupra Ucrainei.

A treia linie profetică din cele trei versete pe care le avem în vedere este linia protestantismului apostat, așa cum este reprezentată de linia Macabeilor și de revolta lor împotriva încercărilor lui Antioh Epifanes de a impune religia Greciei asupra evreilor. Linia lui Trump și linia protestantismului apostat reprezintă cele două puteri care, în cele din urmă, se vor contopi în cornul reprezentat ca icoana fiarei. Versetele treisprezece până la cincisprezece reprezintă istoria care conduce la legea duminicală, iar cele două linii ale protestantismului apostat și ale republicanismului apostat ilustrează interacțiunea celor două puteri pe măsură ce se coalizează și contopesc Biserica cu Statul înaintea legii duminicale.

În articole anterioare am identificat faptul că cele trei evenimente reprezentate de datele anilor 1776, 1789 și 1798 — care reprezintă Declarația de Independență, Constituția și Actele Alien and Sedition — indică o perioadă ce a condus la începutul fiarei pământului ca a șasea împărăție a profeției biblice. Din acest motiv, acele trei repere reprezintă trei repere care conduc la încheierea celei de-a șasea împărății a profeției biblice. Am identificat că cei douăzeci și doi de ani care se întind de la 1776 până la 1798 simbolizează timpul pecetluirii celor o sută patruzeci și patru de mii, deoarece numărul douăzeci și doi este un simbol al îmbinării divinității cu umanitatea.

Am identificat istoria ca purtând semnătura „Adevărului”, căci primul și ultimul reper reprezintă independența stabilită și independența înlăturată. Toate cele trei repere reprezintă simbolul principal al fiarei pământului, căci toate reprezintă vorbirea Statelor Unite, deoarece „vorbirea unei națiuni este o acțiune a autorităților legislative și judiciare”. Reperul de mijloc este anul 1789, când Constituția a fost ratificată de treisprezece colonii, iar litera din mijloc a cuvântului ebraic „Adevăr” este a treisprezecea. Cei douăzeci și doi de ani de la 1776 până la 1798 corespund, de asemenea, celor douăzeci și două de litere care alcătuiesc alfabetul ebraic.

Am identificat, de asemenea, că Actele privind străinii și sedițiunea din 1798 reprezintă punctul în care Statele Unite vorbesc ca un balaur. Istoria alianței iudeilor cu Roma, care face parte din linia

protestantismului apostat în versetele treisprezece până la cincisprezece din Daniel, capitolul unsprezece, reprezintă o perioadă în care se formează icoana fiarei, iar formarea acelei icoane constituie testul final pentru cei o sută patruzeci și patru de mii. Acesta este testul pe care trebuie să-l treacă înainte de a fi pecetluiți. Alianța iudeilor din 161 î.Hr. până în 158 î.Hr. este, așadar, un element serios al testului, în cadrul căruia se împlinesc ceea ce privește pe cei chemați să fie dintre cei o sută patruzeci și patru de mii.

A admite că intervalul 161 î.Hr.–158 î.Hr. reprezintă o perioadă de timp simbolizată prin alianța iudeilor contravine mărturiei istoriei, căci istoricii atestă că alianța a fost în 161 î.Hr., pe când, după învățătura milleriților, ea a fost în 158 î.Hr., iar convingerea lor cu privire la acest fapt este reprezentată pe ambele diagrame sacre.

Problema nu constă doar în a stabili dacă istoricii au dreptate când datează alianța cu iudeii la 161 î.Hr. sau dacă mileriții au dreptate fixând data la 158 î.Hr. În oricare dintre aceste două opțiuni există un grup care ar fi de acord cu alegerea dumneavoastră. Problema este dacă atât istoricii, cât și mileriții au dreptate și dacă adevărul privitor la alianța cu iudeii reprezintă de fapt o perioadă de timp, mai degrabă decât unul dintre două posibile momente izolate în istorie.

În articolele anterioare am prezentat ceea ce considerăm a fi o logică sfințită, validă, potrivit căreia alianța iudeilor cu Roma reprezintă o perioadă cuprinsă între 161 î.Hr. și 158 î.Hr., iar această perioadă tipică formarea chipului fiarei. Întrucât lucrurile stau astfel, până și hotărârea de a accepta că alianța iudeilor cu Roma este o perioadă de timp devine o probă și, în acel sens profetic, este în armonie cu faptul că formarea chipului fiarei constituie „marea probă pentru poporul lui Dumnezeu”.

Așadar, anul 158 î.Hr. indică momentul când alianța evreilor apostatați, cunoscuți ca Macabeii, cu Roma a fost consfințită în mod ferm și, prin urmare, tipică legea duminicală, căci Biblia pune întrebarea retorică: „Pot doi să umble împreună, dacă nu s-au învoit?” Anul 158 î.Hr. identifică unde și când protestantismul apostat își dă mâna cu puterea papală, iar perioada care a început în 161 î.Hr. și a dus la 158 î.Hr. identifică intervalul de timp care reprezintă formarea chipului fiarei. Este esențial să recunoaștem că acea perioadă identifică momentul când protestantismul apostat se va uni cu republicanismul apostat. Ambele aceste puteri apostate sunt reprezentate în versetele treisprezece până la cincisprezece, astfel încât împărtășesc anumite repere comune.

Este corect să se aplice 1776, 1789 și 1798 ca tipificând 11 septembrie 2001, apoi procesele lui Pelosi ale mișcării de tip steag fals asociate cu 6 ianuarie 2021, și perioada inaugurală a alegerilor furate ale lui Biden, care conduce la legea duminicală. În aplicare, Patriot Act din 2001, aliniindu-se cu Declarația de Independență, prezintă un reper care identifică începutul înlăturării independenței. Apoi, al doilea reper, al tribunalului-farsă al lui Pelosi și Schiff, aliniindu-se cu ratificarea Constituției, tipifică astfel începutul răsturnării Constituției, fiind urmat de al treilea reper, al Actelor privind Străinii și Sedițiunea, care reprezintă Statele Unite vorbind ca un balaur. A aplica aceste repere în acest fel înseamnă a identifica reperele protestantismului apostat, așa cum este reprezentat de Macabei.

La un alt nivel, identificarea celor trei repere în asociere cu republicanismul apostat determină o aplicare ușor diferită. 11 septembrie 2001 se aliniază cu 1776, dar 1789, pentru republicanismul apostat, se aliniază cu Alien and Sedition Acts și stabilește o distincție între acele "acte" și vorbirea balaurului, care este reprezentată de impunerea duminicii. Când cele două linii sunt puse împreună în contextul testului privind icoana fiarei, ele formează structura profetică a ridicării icoanei fiarei, iar marele test pentru poporul lui Dumnezeu este formarea icoanei fiarei. Pentru poporul lui Dumnezeu, formarea icoanei fiarei trebuie mai întâi recunoscută așa cum este ea reprezentată (formată) în Cuvântul lui Dumnezeu, pentru ca acei oameni ai zilelor de pe urmă să poată recunoaște acea formare în lumea politică și religioasă.

Așadar, cum s-ar putea alinia Procesele Pelosi din 6 ianuarie 2021 cu Actele privind Străinii și Sedițiunea? Procesele Pelosi marchează sărbătoarea din partea fiarei din adâncul fără fund, care tocmai îl ucisese pe președintele bogat care stârnise globalismul. Acea istorie a sărbătorii a început odată cu inaugurarea lui Biden și reprezintă un interval care se încheie cu a doua inaugurare a lui Trump. Se cuvine a observa că Trump candidează la funcția de președinte de trei ori, iar în prima și în ultima dintre acestea câștigă, însă la mijloc victoria i-a fost furată de puterea pe care Scriptura o identifică drept tatăl minciunii. Procesele Pelosi care au început odată cu alegerile furate identifică un al doilea set de Procese Pelosi de răzbunare, care încep când Trump este inaugurat la 20 ianuarie 2025.

Perioada mandatului prezidențial al lui Joe Biden începe cu o serie de Procese Pelosi și se încheie cu o serie de Procese Pelosi. Ambele sunt procese politice, dar cei urmăriți penal în a doua serie de procese sunt cei care au condus primele procese. La a doua investire a lui Trump este marcat anul 164 î.Hr. A doua investire a lui Trump este prefigurată de anul 164 î.Hr., iar resfințirea templului iudaic reprezintă resfințirea templului politic pentru a doua oară.

Acela a fost chiar anul în care a murit Antioh Epifanes, iar el a fost puterea care a impus evreilor practicile religioase ale Greciei, provocând astfel revolta macabeilor din 167 î.Hr. La a doua inaugurare a lui Trump, în 2025, religia Greciei (globalismul) va fi pe deplin înfrântă în Statele Unite, iar minuni satanice vor începe să dea putere lucrării de unire a Bisericii cu Statul. În acel moment, Trump va semna ordine executive care sunt paralele cu Actele privind Străinii și Instigarea la Răzvrătire, marcând astfel începutul formării chipului fiarei (161 î.Hr.), iar el va începe a doua serie a Proceselor Pelosi. Actele privind Străinii și Instigarea la Răzvrătire marchează începutul perioadei formării chipului fiarei, iar acea perioadă se încheie la legea duminicală, așa cum este tipificată de anul 158 î.Hr.

Astfel, perioada care reprezintă formarea imaginii fiarei începe cu „actele” care îi permit lui Trump să reducă la tăcere mass-media de curent principal, să expulzeze imigranții ilegali și să aresteze și să trimită în judecată pe cei implicați în conspirația Partidului Democrat. Începutul acestei perioade marchează persecuția politică declanșată de Trump, iar ea se încheie cu persecuția religioasă.

În acest sens, corespunzător pietrei de hotar mediane a anului 1789 și a Constituției, se află Procesele Pelosi din 2021, care marchează o perioadă ce se încheie cu același curs istoric ca la început, însă ultimul set de Procese Pelosi constituie o inversare politică a celor care sunt în prezent

urmăriți penal și încarcerați. A doua piatră de hotar din linia protestantismului apostat este reprezentată de Procesele Pelosi, care cuprind președinția lui Joe Biden, iar perioada se încheie în ianuarie 2025, când piatra de hotar a anului 1789, în linia republicanismului apostat, ajunge la 20 ianuarie 2025, odată cu ordinele executive care urmează imediat celei de-a doua inaugurări a lui Trump. Aceasta inaugurează o perioadă în care națiunea vorbește ca un balaur (Alien and Sedition Acts), care duce la legea duminicală, unde națiunea vorbește ca un balaur. În acea perioadă, Constituția, reprezentată de 1789, este treptat răsturnată.

La cea de-a doua investire a lui Trump, el devine al optulea președinte care este dintre cei șapte, iar formarea chipului fiarei identifică modul în care coarnele apostate ale protestantismului și republicanismului se reunesc într-un singur corn, cu protestanții exercitând controlul asupra relației. În chiar aceeași istorie, cei care au fost chemați să fie cei o sută patruzeci și patru de mii sunt pecetluiți înainte de a fi înălțați drept cornul adevăratului protestantism la iminenta lege duminicală.

Solia pecetluirii, care este Descoperirea lui Isus Hristos și care este desigilată chiar înainte ca timpul de probă să se încheie, este acea porțiune din Daniel care se referă la zilele din urmă. Acea porțiune care este desigilată este istoria ascunsă din Daniel 11, versetul 40, iar versetele treisprezece până la cincisprezece corespund acelei istorii ascunse. Prin urmare, solia care este desigilată chiar înainte ca timpul de probă să se încheie, care a fost preînchipuită prin solia profetică ascunsă a chipului fiarelor lui Nebucadnețar, este însăși solia unirii celor două toiage ale coarnelor apostate ale protestantismului și republicanismului, reprezentate de Macabeii și Antioh al III-lea în versetele treisprezece până la cincisprezece.

Solia care identifică formarea icoanei fiarei este solia care transmite sfințirea care pecetluiește adevăratul corn protestant.

În versetul paisprezece, în anul 200 î.Hr., Roma păgână este introdusă pentru prima dată în narațiunea profetică, când s-a ridicat să-l protejeze pe noul rege prunc al Egiptului de o alianță împotriva Egiptului, care fusese formată de Antioh al III-lea și Filip al Macedoniei. În acel an, Bătălia de la Panium a fost purtată de Antioh al III-lea împotriva lui Ptolemeu al V-lea. Introducerea tâlharilor poporului tău, care împlinesc vedenia, o alianță între Antioh și Filip și Bătălia de la Panium au avut loc toate în acel an. Prin urmare, această bornă identifică o alianță între Antioh, care tipifică cornul republican al fiarei din pământ, și Filip al Macedoniei, vechiul nume pentru Grecia, care tipifică Națiunile Unite.

La nivel profetic, la Bătălia de la Panium are loc o alianță între balaurul (Macedonia) și profetul mincinos (SUA). Motivația subiacentă a alianței a fost împărțirea între ei a stăpânirii asupra Egiptului, care ar reprezenta o Rusie în prăbușire.

Când Iisus i-a dus pe ucenicii săi la Panium, acesta se numea atunci Cezareea lui Filip. Nepotul lui Irod cel Mare, Irod Philippi, desăvârșise restaurarea cetății și i-a dat numele după Cezar Augustus și după sine, numind-o astfel Cezareea lui Filip. Relația lor reprezintă Roma cu Roma, însă Philippi este o Romă mai mică în raport cu Cezarul, iar la nivel profetic Irod Philippi o reprezintă pe Salomeea, fiica Irodiadei. Așadar, prin numele Cezareea lui Filip îl găsim pe Irod Philippi

reprezentând profetul mincinos, iar pe Cezar reprezentând papalitatea.

Istoria profetică a Paniumului prezintă, așadar, două alianțe: una în care profetul mincinos (Trump) se aliază cu balaurul (Organizația Națiunilor Unite), iar cealaltă în care profetul mincinos (Trump) se aliază cu papalitatea (Cezar). În versetul șaisprezece este reprezentată legea duminicală, și acolo este implementată uniunea triplă; însă aranjamentul a fost, de fapt, pus în aplicare înainte de legea duminicală, în versetul cincisprezece și în Bătălia de la Panium.

„Prin decretul care impune instituția papalității, în încălcarea legii lui Dumnezeu, națiunea noastră se va desprinde pe deplin de neprihănire. Când Protestantismul își va întinde mâna peste prăpastie ca să dea mâna cu puterea Romei, când se va întinde peste abis ca să dea mâna cu spiritismul, când, sub influența acestei triple uniri, țara noastră va repudia orice principiu al Constituției sale, ca guvern protestant și republican, și va lua măsuri pentru propagarea minciunilor și amăgirilor papale, atunci vom ști că a sosit vremea lucrării minunate a lui Satana și că sfârșitul este aproape.” Mărturii, volumul 5, 451.

Vom continua acest studiu în următorul nostru articol.

Revelația nu este crearea sau inventarea a ceva nou, ci manifestarea a ceea ce, până la momentul revelării, era necunoscut oamenilor. Marile și veșnicele adevăruri cuprinse în evanghelie sunt revelate prin cercetare sânguincioasă și prin smerirea noastră înaintea lui Dumnezeu. Învățătorul divin călăuzește mintea căutătorului smerit după adevăr; iar prin călăuzirea Duhului Sfânt, adevărurile Cuvântului îi sunt făcute cunoscute. Și nu poate exista o cale de cunoaștere mai sigură și mai eficientă decât aceea de a fi astfel călăuzit. Făgăduința Mântuitorului a fost: «Când va veni El, Duhul adevărului, vă va călăuzi în tot adevărul.» Prin dăruirea Duhului Sfânt ni se dă să înțelegem Cuvântul lui Dumnezeu.

Psalmistul scrie: „Cu ce își va curăți tânărul calea? Luând seama la ea potrivit cuvântului Tău. Cu toată inima Te-am căutat: O, nu mă lăsa să rătăcesc de la poruncile Tale. ... Deschide-mi ochii, ca să văd lucruri minunate din legea Ta.”

Suntem îndemnați să căutăm adevărul ca pe o comoară ascunsă. Domnul deschide înțelegerea celui ce caută cu adevărat adevărul; iar Duhul Sfânt îl face în stare să cuprindă adevărurile revelației. Aceasta este ceea ce vrea să spună psalmistul când cere ca ochii lui să fie deschiși, pentru a contempla lucruri minunate din Lege. Când sufletul însetează după desăvârșirile lui Isus Hristos, mintea este împuternicită să cuprindă măririle lumii mai bune. Numai cu ajutorul Învățătorului divin putem înțelege adevărurile Cuvântului lui Dumnezeu. În școala lui Hristos învățăm să fim blânzi și smeriți, pentru că ne este dată o înțelegere a tainelor evlaviei.

Cel ce a inspirat Cuvântul a fost adevăratul tâlcuitor al Cuvântului. Hristos și-a ilustrat învățăturile atrăgând atenția ascultătorilor Săi asupra legilor simple ale naturii și asupra obiectelor familiare pe care le vedeau și le mânuiau zilnic. Astfel le-a călăuzit mințile de la natural la spiritual. Mulți nu au înțeles de îndată înțelesul pildelor Sale; dar, pe măsură ce, zi de zi, intrau în contact cu obiectele cu care Marele Învățător asociase adevăruri spirituale, unii au deslușit lecțiile adevărului divin pe care căutase să le întipărească, iar aceștia au fost convinși de adevărul misiunii Sale și s-au convertit la Evanghelie. Lucrătorul Școlii de Sabat, 1

decembrie 1909.